



niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 1 (1098) • J • ROK LIX • 3 I 2016 • TORUŃ

w numerze:

Jubileusz „Dobrego Pasterza” –
20-lecie istnienia

Duszpasterstwo i praca u podstaw –
duchowni diecezji chełmińskiej

MYŚL
NA TYDZIEŃ



Kościół otwiera na oścież Bramy Miłosierdzia, by powiedzieć człowiekowi, że jest nadzieja. Tą nadzieją jest Chrystus, który stał się Bramą owiec. On czeka z wyciągniętymi ramionami jak miłosierny Ojciec.

Bp Andrzej Suski

Przyjąć Miłość

I znów w naszym szarym życiu kolejna kolorowa, migocąca światełkami choinka, nieukrywana i głośna radość dzieci, łzy dorosłych, kolędy.

Trwamy w okresie Bożego Narodzenia, które jest świętem przeżyć duchowych oraz gestów skierowanych w stronę bliźniego. Dobre słowo, serdeczny uścisk dłoni, wspólna myśl. Chwila zadumy, wzruszenie, oczekiwanie, przebaczenie, uśmiech i nadzieja. Szkoda, że tylko raz w roku. Szkoda, że żyjemy w czasach, kiedy radości tak mało. W Roku Miłosierdzia może warto w inny sposób spojrzeć na siebie i ludzi, z którymi się żyje, pracuje. Okaże się, że nasze możliwości są znacznie większe niż do tej pory myśleliśmy, a wokół nie brakuje sympatycznych osób i życie jest jakby lepsze.

Niech Dziecina wkracza w nasze życie. Pocieszenie i radość niech przyniesie potrzebującym, głodnym, bezdomnym, załamany, bezrobotny, chorym, będącym na społecznych marginesie. Wszystkich, którzy piastują jakikolwiek urząd, niech wzbogaca w łaski. Miłość się narodziła i otworzyły się bramy Miłosierdzia. Tylko trzeba otworzyć ubogie stajenki naszych serc i tę Miłość przyjąć.

Wojciech Wichnowski



Karolicki Toruń/Juliusz Kola

Bp Andrzej Suski przewodniczy uroczystej inauguracji Jubileuszu Miłosierdzia w diecezji toruńskiej

WEJDŹMY DO JEGO BRAM

W połowie grudnia ubiegłego roku we wszystkich krajach świata uroczystie otwierano Bramy Miłosierdzia. W diecezji toruńskiej w katedrze Świętych Janów – matce wszystkich świątyń – otwarcia dokonał bp Andrzej Suski, podkreślając, że Miłosierdzie Boże jest jedyną nadzieją i kołem ratunkowym dla współczesnych duchowych rozbitków. W konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży Bramę Miłosierdzia otworzył bp Józef Szamocki, który zauważył, iż miłosierdzie winno stać się życiowym zadaniem każdego chrześcijanina. Diecezjalne sanktuarium Miłosierdzia Bożego otworzyło swoje drzwi prowadzące do źródła miłości miłosiernej w symbolicznym geście dokonanym przez kustosza ks. prał. Stanisława Majewskiego. Ukazano, że prawda o miłości Boga jest pierwotną radością życia, która leży u podstaw każdej radości.

jk

więcej na str. IV-V



Uczestnicy jubileuszowego spotkania

JUBILEUSZ „DOBREGO PASTERZA”

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Dobry Pasterz” 12 grudnia ub.r. obchodziła 20-lecie swojego istnienia.

W kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Toruniu dziękczynną Mszę św. koncelebrowali obecny i poprzedni opiekunowie, pod przewodnictwem proboszcza i inicjatora powstania grupy Odnowy w Duchu Świętym w tej parafii ks. prał. Stanisława Majewskiego. W Eucharystii udział wzięli także przedstawiciele innych grup działających w parafii i wspólnot Odnowy z diecezji.

Świętowanie 20 lat domagało się urodzinowego tortu, którym w sali cotygodniowych spotkań modlitewnych wspólnoty częstowali – lider Zofia Olkiewicz oraz liderzy założyciele – Bożena i Jan Szwechowiczowie. Dużo było radości ze spotkań po latach, wspomniania zdarzeń przeżywanych we wspólnocie i tych, które sprawiły, że trafialiśmy w to miejsce, w ramiona Jezusa Dobrego Pasterza.

Pojawiło się wiele wspomnień także z początków, gdy w 1995 r. na rekolekcje adwentowe proboszcz zaprosił jezuitę o. Józefa Kozłowskiego z grupą wokarno-ewangelizacyjną „Mocni w Duchu”. Sługa Boży o. Józef, znany w Toruniu duszpasterz akademicki, w 1985 r. założył 3 grupy Odnowy w Duchu Świętym, nad którymi duchową pieczę sprawował także po wyjeździe do Łodzi. Z „Pojednania” wywodzili się pierwsi liderzy i kilkoro uczestników budujących „Dobrego Pasterza”. Przypomniano anegdotę o pierwszym spotkaniu, na które zapraszał rekolekcjonista, ponieważ owocem tych rekolekcji miała być grupa Odnowy w Duchu Świętym w parafii pw. Miłosierdzia Bożego. Termin spotkania był wyjątkowo niekorzystny, ponieważ przypadał na 3 dni przed wigilią



Świętowanie 20 lat domagało się urodzinowego tortu

Bożego Narodzenia. Przyszło 12 osób i Ksiądz Proboszcz. Oczywiście, wszyscy mieli ewangeliczne skojarzenia. Niezwykle było również to, że charyzmat i nazwa grupy zostały wymodelone i rozeznane już na zakończenie rekolekcji.

„Dobry Pasterz” liczy obecnie ok. 50 osób, ale w ciągu 20 lat przez naszą wspólnotę przeszło kilkaset osób, które uczestniczyły w czwartkowych spotkaniach modlitewnych i przeżywały prowadzone każdego roku Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy (REO). Wprowadzają one uczestników w osobistą relację z Jezusem Zbawicielem i poddają kierownictwu Ducha Świętego. Wiele osób podczas tych rekolekcji odkryło swoje powołanie i miejsce w Kościele, podejmując wezwanie do życia kapłańskiego, konsekrowanego, pracy charytatywnej czy działalności społecznej w naszej diecezji, a także za granicami Polski.

11 lat temu wspólnota po rozeznaniu i wielomiesięcznych przygotowaniach przez

post, modlitwę, adorację Jezusa Miłosiernego pod kierownictwem ówczesnego opiekuna ks. dr. Andrzeja Kowalskiego podjęła posługę na Mszach św. z modlitwą o uzdrowienie, które nieprzerwanie odbywają się każdą ostatnią sobotą miesiąca w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu. Przygotowaniem do takiej Eucharystii jest całonocna adoracja w ciszy rozpoczynająca się w piątkowy wieczór, poprzedzona krótką katechezą „W szkole miłosierdzia” i indywidualną modlitwą wstawienniczą prowadzoną przez posługujące grupy. Już w pierwszym roku to dzieło Boże poprowadził egzorcysta ks. kan. Józef Kiełpiński.

Od początku wspólnota angażowała się w różne przedsięwzięcia ewangelizacyjne. Wiązało się to z podejmowaniem przez 3 kadencje (12 lat) przez ówczesnych liderów Bożenę i Jana Szwechowiczów, funkcji diecezjalnego koordynatora wspólnot Odnowy w Duchu Świętym. Animatorzy „Dobrego Pasterza” pomagali w innych parafiach w prowadzeniu REO, organizowaniu rekolekcji wakacyjnych dla wszystkich wspólnot Odnowy, wyjazdów na czuwania na Jasnej Górze i spotkań charyzmatycznych w Łodzi, przygotowywali modlitewne czuwania przed Zesłaniem Ducha Świętego, posługiwali modlitwą wstawienniczą, współpracując z ks. dr. Andrzejem Kowalskim, ks. kan. Józefem Kiełpińskim, ks. prał. dr. Romanem Sadowskim i ks. dr. Arturzem Szymczykiem.

Obecnie w każdy 2. czwartek miesiąca w kościele parafialnym na Koniuchach mają miejsce charyzmatyczne Msze św. dla wspólnot toruńskiej Odnowy.

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Dobry Pasterz”

Mikołajki u elżbietanek

Często wpatrujemy się w przykłady życia świętych, którzy są dla nas źródłem mocy, odwagi i zachętą w wierności życiowemu powołaniu. W radościach i powodzeniach, zwycięstwach i szarej codzienności zachęcają nas do czynienia dobra. Jedną z fascynujących osobowości w panteonie świętych jest księżna Elżbieta Węgierska – patronka dzieł miłosierdzia. Przesłanie płynące z życia św. Elżbiety stało się inspiracją dla zakonów i stowarzyszeń również dla Wspólnoty Apostolskiej Świeckich z Torunia, która dla 50 dzieci zorganizowała świąteczne upominki. 12 grudnia ub.r. w Domu Prowincjalnym Sióstr Elżbietanek przy ul. Żeglarskiej 9 w Toruniu odbyło się mikołajkowe spotkanie z najmłodszymi gośćmi. Dzięki trosce wielu ludzi dobrej woli i sponsorów po raz kolejny

wolontariusze przygotowali słodycze i artykuły szkolne dla dzieci w wieku od 3 do 12 lat. Zaproponowaliśmy grupę teatralną „Scena Tajemnic” działającą przy parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Toruniu. Młodzi aktorzy wprowadzili uczestników spotkania w klimat świąteczny i przedstawili jasełka. Nie zabrakło również św. Mikołaja, który rozdał prezenty i maskotki.

Cieszymy się, że na twarzach dzieci zagościł uśmiech. Rodzinna atmosfera spotkania sprzyjała wzajemnym rozmowom i lepszemu poznaniu. Z całego serca dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w to dzieło. Pamiętajmy, że każdy z nas doświadcza niekiedy bezradności, osamotnienia, utraty środków do życia. Św. Elżbieta mówiła: „Z tego, co posiadamy, powinniśmy chętnie udzielać



S. Damiana Szamotulska

Radość podczas wizyty św. Mikołaja

innym”. Niech jej słowa staną się dla nas drogowskazem, aby na progu rozpoczynającego się Roku Miłosierdzia wielkodusznie przychodzić z pomocą bliźnim.

S. Damiana Szamotulska CSSE

CHEŁMŻA

Czas próby

Działający przy parafii pw. św. Mikołaja w Chełmży Klub Dyskusyjny „Pro Patria” uczcił 34. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. 11 grudnia ub.r. w Domu Kapitulnym odbyła się promocja powieści pt. „Czas próby” autorstwa Krystiana Frelichowskiego. Jest on publicystą, nauczycielem, byłym więźniem politycznym i przewodniczącym bydgoskiego Klubu Gazety Polskiej.

Powieść oparta jest na autentycznych wydarzeniach z dramatycznego okresu w historii Polski, jakim był stan wojenny. Autor stwierdził, że książka powstała na życzenie młodych, którzy zaczynają interesować się tym tematem. – Zginęło wtedy wielu niewinnych Polaków, a historia stanu wojennego odłożona została trochę do lamusa. Trzeba ją jednak kultywować ku przestrodze dla następnych pokoleń. Nie domagamy się zemsty, ale zwykłej uczciwości – mówił autor na spotkaniu w Chełmży.

Na zakończenie podpisywał swoją książkę. Podziękował parafii Chełmża, Klubowi Sportowo-Turystycznemu „Włóknarz”, Wodnemu Ochotniczemu Pogotowiu Ratunkowemu i osobom prywatnym, które przyczyniły się do organizacji letniego wypoczynku polskich dzieci z Białorusi w Chełmży.

Promocji towarzyszył koncert pieśni patriotycznych Macieja Różyckiego, laureata festiwalu i konkursów im. Jacka Kaczmarskiego, lidera Solidarnych 2010 w województwie kujawsko-pomorskim.

(w-w)

ZAPRASZAMY

Symposium teologiczne

23 stycznia w Centrum Dialogu im. Jana Pawła II przy pl. ks. Stefana W. Frelichowskiego 1 w Toruniu odbędzie się ogólnopolskie sympozjum teologiczne na temat: „W Chrystusie, z Chrystusem i przez Chrystusa. Tożsamość – misja – świadectwo życia osób konsekrowanych”, którego organizatorem jest Wydział Teologiczny UMK w Toruniu. Sympozjum rozpocznie się o godz. 9 Mszą św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego sprawowaną w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu. O godz. 10 nastąpi otwarcie sympozjum, które podzielone będzie na trzy części tematyczne: „Zachować swoją tożsamość”, „Wypełnić wiernie misję oraz „Dać świadectwo”. Szczegółowy program na www.diecezja-torun.pl.

Studium Życia Rodzinnego

Wydział Duszpasterstwa Rodzin Kurii Diecezjalnej Toruńskiej organizuje 2-semestralne Studium Życia Rodzinnego. Zajęcia dla rejonu brodnickiego (Brodnica, Jabłonowo Pomorskie, Kurzętnik, Górzno, Lubawa, Rybno, Lidzbark Welski, Działdowo) rozpoczyna się w lutym 2016 r. w Brodnicy. W następnych latach planowane są zajęcia dla rejonów grudziądzkiego i toruńskiego.

Zadaniem studium jest edukacja i przysposobienie kandydatów do roli doradców życia rodzinne-

go, którzy w przyszłości posługiwać będą w parafialnych i dekanalnych poradniach rodzinnych, czynnie uczestniczyć w prowadzeniu spotkań dla narzeczonych w ramach bezpośredniego przygotowania do sakramentu małżeństwa oraz towarzyszyć małżonkom poprzez poradnictwo małżeńskie i rodzinne.

Zaproszenie jest skierowane do wszystkich zainteresowanych, a zwłaszcza do par małżeńskich o stażu od 5 do 30 lat pożycia małżeńskiego. Szczególnie pożądani byłiby małżonkowie zaangażowani w życie Kościoła, np. należący do wspólnot i ruchów małżeńskich i rodzinnych, którzy mają łatwość w nawiązywaniu kontaktów osobowych, posiadają co najmniej średnie wykształcenie. Zachęcamy też osoby z wykształceniem medycznym.

Zajęcia będą się odbywały w soboty 2 razy w miesiącu. Ukończenie studium zostanie poświadczane dyplomem uprawniającym do pracy w parafialnej bądź dekanalnej poradni rodzinnej.

Zainteresowane osoby mogą zgłaszać się do 15 stycznia pod adresem: e-mail: duszpasterstwo.rodzin.torun@gmail.com bądź drogą pocztową: Wydział Duszpasterstwa Rodzin Kurii Diecezjalnej Toruńskiej, ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń.

Ks. dr Jarosław Ciechanowski,
dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Rodzin



Wojciech Wichnowski

– Widzieć w całości Chrystusowe orędzie, aby ukazać światu, w co wierzyć i jak żyć, oto nasze życiowe zadanie – mówił bp Józef Szamocki podczas uroczystości otwarcia Bramy Miłosierdzia

KONKATEDRA
TRÓJCY ŚWIĘTEJ
W CHEŁMŻY

ZADANIE

Przy współudziale Dariusza Jeżewskiego i Waldemara Nowickiego, przedstawicieli wszystkich parafian, bp Józef Szamocki otworzył 12 grudnia ub.r. Bramę Miłosierdzia w konkatedrze Trójcy Świętej w Chełmży. Uroczystości rozpoczęły się wieczornym czuwaniem modlitewnym w filialnym kościele pw. św. Mikołaja, które prowadzili członkowie Wspólnoty „Samuel” z ks. Karolem Schmidtem, a nabożeństwu towarzyszył śpiew scholi gregoriańskiej pod dyktando Tomasza Niżygorockiego. Po odśpiewaniu Ewangelii przez ks. Dawida Gapińskiego i odczytaniu fragmentów papieskiej bulli „Misericordiae vultus” przez Marcina Wiśniewskiego Ksiądz Biskup z Ewangelizmem poprowadził ulicami Chełmży procesję do konkatedry, gdzie otwarte zostały Drzwi Jubileuszowe. Klucz od Bramy Miłosierdzia niosła Tereska Szmania.

Mszy św. przewodniczył bp Szamocki, a koncelebransami byli księża dekanatu chełmżyńskiego oraz ks. Zbigniew Żynda, proboszcz parafii w Otłoczynie. Na początku nastąpiło wspomnienie chrztu, który jest bramą wejściową do Kościoła. Ksiądz Biskup pobłogosławił wodę i pokropił nią wiernych.

– Prawdziwemu nawróceniu do Boga, powrotowi do Niego w Jezusie, towarzyszy miłość do człowieka. Nawrócenie jest uobecnianiem Miłości, którą jest Bóg objawiony i przyjęty w Jezusie – mówił bp Szamocki. – Miłosierdzie powinno stawać się nieustanną inspiracją życia dla ochrzczonego. Widzieć w całości Chrystusowe orędzie, aby ukazać światu, w co wierzyć i jak żyć, oto nasze życiowe zadanie. Niech Kościół stanie się echem Słowa Boga, który brzmi mocno i przekonująco jako słowo i gest przebaczenia, wsparcia,

pomocy, miłości. Niech nie zmęczy się nigdy ofiarowaniem miłosierdzia. Słowa papieża czynimy swoimi – podkreślał kaznodzieja.

Bp Józef Szamocki dokonał otwarcia kaplicy Miłosierdzia. Jej bogata symbolika zachęca i pobudza do kontemplacji Bożego Miłosierdzia. Stanowią ją obraz Rembrandta „Powrót syna marnotrawnego”, obraz Jezusa Miłosiernego i Ewangelizator.

Wojciech Wichnowski

W Roku Nadzwyczajnego Jubileuszu w każdy piątek o godz. 15

w Kaplicy Miłosierdzia rozpocznie się adoracja Najświętszego Sakramentu połączona z Godziną Świętą.

Od godz. 16 do godz. 20 będzie można skorzystać z sakramentu pokuty

KATEDRA
ŚWIĘTYCH
JANÓW
W TORUNIU

NADZIEJA

W południe 13 grudnia ub.r. kapłani, seminarzyści, siostry zakonne oraz wierni świeccy zgromadzili się w kościele stacyjnym pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny na Starym Rynku w Toruniu, by uczestniczyć w diecezjalnej inauguracji Jubileuszu Miłosierdzia. Bp Andrzej Suski wezwał wiernych do modlitwy i wysłuchania Ewangelii o zaginionej owcy. Wysłuchano także fragmentu bulli papieża Franciszka ogłaszającej Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia. Następnie ulicami miasta do katedry Świętych Janów wyruszyła procesja, podczas której modlono się Koronką do Miłosierdzia Bożego.

Po dotarciu do drzwi katedry bp Suski dokonał otwarcia drzwi jubileuszowych – Bramy Miłosierdzia, które przez najbliższy rok

będą otwarte dla każdego, kto będzie chciał uzyskać łaskę odpustu jubileuszowego. Idąc na czele procesji, Biskup Andrzej wniósł do świątyni Ewangeliarz. Bramę Miłosierdzia przekroczyli wszyscy uczestnicy uroczystości i rozpoczęła się Eucharystia. Przewodniczył jej bp Suski, a koncelebransami byli bp Józef Szamocki oraz kapłani z toruńskich parafii i posługujący w seminarium duchownym.

– Brama stała się symbolem przejścia z tego świata, z doczesności, do życia wiecznego – mówił Biskup Andrzej, analizując fragmenty Pisma Świętego mówiące o symbolice bramy, przez którą wchodzi sprawiedliwi. – Brama jest symbolem dostępu do wiecznej szczęśliwości – mówił. Jednak, jak nauczał sam Jezus, jest to brama ciasna, dlatego trzeba

być czujnym i gotowym, by przejść przez nią, zanim zostanie zamknięta. Zamknięte drzwi są znakiem utraty nadziei, dlatego Kościół dziś otwiera na oścież Bramy Miłosierdzia, by powiedzieć człowiekowi, że jest nadzieja. Tą nadzieją jest Chrystus, który stał się Bramą owiec. On czeka z wyciągniętymi ramionami jak miłosierny Ojciec. Nie robi wymówek, nie upokarza, nawet kiedy trwonimy Jego majątek – łaskę, którą nas obdarzył. – Miłosierdzie Boże jest jak koło ratunkowe dla rozbitków – mówił bp Suski, wzywając do dobrego wykorzystania świętego czasu Jubileuszu Miłosierdzia. Na zakończenie liturgii odśpiewano pieśń Salve Regina, zawierającą siebie Maryi, Matce Miłosierdzia.

Ks. Paweł Borowski

SANKTUARIUM
MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO
W TORUNIU

RADOŚĆ

Dnia 13 grudnia ub.r. o godz. 15, w Godzinie Miłosierdzia, ks. prał. Stanisław Majewski dokonał uroczystego otwarcia Bramy Miłosierdzia w diecezjalnym sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu.

Mszy św. z okazji otwarcia Bramy Miłosierdzia przewodniczył kustosz ks. prał. Stanisław Majewski. Słowo Boże, które było jednocześnie pierwszą z nauk rekolekcji adwentowych, wygłosił ks. kan. prof. Franciszek Drączkowski.

Kaznodzieja podkreślał przede wszystkim, że miłość Boga do człowieka jest pewnikiem. Prawda ta winna napawać chrześcijanina wewnętrzną radością. Najbiedniejsi dzisiaj są ci, którzy żyjąc ciągłymi pretensjami do całego świata, nie potrafią odnaleźć w sobie owej radości, przez co nieustannie wylewa się z nich jad goryczy. Zauważył, że miłość i miłosierdzie to nie pobażanie, bo prawdziwa miłość jest wymagająca.

Na zakończenie Eucharystii wierni modlili się modlitwą papieża Franciszka przeznaczoną specjalnie na Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia.

Oprawę muzyczną uroczystości zapewniła wspólnota „Dobry Pasterz” działająca przy sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu.

Joanna Kruczyńska



Wierni odkrywali miłość Boga do człowieka

Adopcja
na odległość

Młodzież z Publicznego Gimnazjum im. Kazimierza Górskiego w Burkacie 10 grudnia ub.r. zainaugurowała program „Adopcji na odległość”. Polega on na objęciu wsparciem ubogich dzieci lub młodzieży z kraju misyjnego poprzez zapewnienie im środków na edukację.

Przedsięwzięcie to będziemy realizować przez cały rok kalendarzowy, a pozyskane środki będziemy przekazywać na wskazaną placówkę, którą opiekują się salezjanie z Polski.

W ramach akcji zorganizowaliśmy już kiermasz ciast, w który włączyli się rodzice, uczniowie oraz grono pedagogiczne gimnazjum w Burkacie. Rodzicom, którzy upiekli ciasto na kiermasz, dziękujemy za życzliwość i wsparcie okazane dzieciom, a proboszczowi z Burkatu ks. Krzysztofowi Rynkowskiemu dziękujemy za dar serca.

Oby nasz udział w tej akcji stał się odrobiną miłosierdzia, którą będziemy się dzielić.

Joanna Jarzynka-Chmielewska



„Pójdź za Mną!”

Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej im. bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego

ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE

Diecezja toruńska 12 grudnia ub.r. otrzymała nowego kapłana. Biskup Andrzej udzielił sakramentu święceń dk. Andrzejowi Dembińskiemu z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Siemoniu. Uroczystość miała wyjątkowy charakter. Z uwagi na fakt, że dk. Andrzej sakrament przyjmował indywidualnie i poza zwyczajowym terminem przypadającym każdego roku na czerwiec, postanowiono, że święcenia odbędą się w kaplicy pw. bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu, w domu, w którym formował się przez ostatnie lata.

Wieczorem w przededniu uroczystości, po indywidual-

nych rekolekcjach dk. Andrzej w obecności wspólnoty seminaryjnej złożył na ręce rektora ks. kan. prof. Dariusza Zagórskiego Wyznanie wiary. W sobotę rano pobudkę zapewnili mu bracia alumni, którzy zgodnie z tradycją odśpiewali pod drzwiami jego pokoju hymn „Veni Creator Spiritus”. Na Mszę św. połączoną z udzieleniem sakramentu święceń przybyli zaproszeni kapłani, rodzina dk. Andrzeja, jego znajomi i przyjaciele oraz liczni parafianie z Siemonia. Wszystkie te okoliczności sprawiły, że uroczystości przebiegły w rodzinnej atmosferze. Zwracał na to uwagę Ksiądz Biskup w homilii, a także sam neoprezbiter w podziękowaniach na zakończenie Mszy św.



Zdjęcia: SAI

Modlitwa Litanią do Wszystkich Świętych

Po Eucharystii ks. Andrzej przyjął życzenia od gości i udzielił członkom wspólnoty seminaryj-

nej błogosławieństwa prymicyjnego. Neoprezbiter został przez Biskupa Andrzeja skierowany do

ZŁOTA KOMNATA

Wyobraź sobie, że wchodzisz do ogromnego pomieszczenia, które wypełnione jest drogocennymi przedmiotami i możesz wynieść ze sobą ich tyle, ile tylko zdołasz udźwignąć. Takie porównanie, opisujące Wyższe Seminarium Duchowne w Toruniu, przyszło do głowy mojemu kursowemu bratu Jankowi. Uchwycił w nim doskonale warunki i atmosferę panującą w toruńskim WSD.

Kleryk, tak jak każdy, kto pragnie naśladować Chrystusa, uczy się kochać, czyli dawać siebie Bogu i ludziom. Jednak, aby dawać, trzeba mieć. Każdy więc dzień w seminarium jest czasem przebywania w „złotej komnacie”, a nasi przełożeni dbają o to, by była ona zawsze pełna kosztowności: nauk, praktyk, spotkań. I tak zaproponowano nam na przykład udział w warsztatach o gniewie.



Zdjęcia: SAI

Praktyki w hospicjum to szkoła miłości

Człowiek głoszący Ewangelię czasem napotyka ludzi, którzy gniew biorą za oręż, często też sam go odczuwa, zatem powinien umieć ukierunkowywać własny i cudzy

gniew, aby nie był on siłą destrukcyjną, ale budującą. Warsztaty były więc okazją, by uczyć się rozpoznawać i nazywać emocje, rozumieć ich znaczenie i rolę oraz

korzystać z ich siły dla dobra własnego i innych.

Niektórzy z nas, w ramach śródrocznej praktyki, pomagają chorym dzieciom w hospicjum „Nadzieja”. Usługiwanie niepełnosprawnym i chorym jest piękną szkołą miłości. Opiekun, zwłaszcza początkujący, przełamuje swoje wewnętrzne bariery i ma okazję uczyć się wrażliwości, pokory, miłosierdzia. Innym miejscem praktyk jest „Wędka” – stowarzyszenie, które oferuje dzieciom twórcze spędzanie wolnego czasu w zamian za propozycje zdemoralizowanej ulicy. Wolontariusze tam działający, a w tym klerycy, muszą wykazać się niemałą kreatywnością, by dzieci i młodzież nie zniechęciły się i nie wybrały destrukcyjnej oferty świata.

Opisane przykłady są jedynie trzema z wielu drogocennych



Neoprezbiter z Biskupem Andrzejem, rodzicami i bratem

pracy duszpasterskiej w parafii pw. św. Jana Chrzciciela i św. Michała Archanioła w Lubawie, gdzie od kilku miesięcy odbywał praktykę diakonańską.

SAI



Kapłan powinien umieć rozpoznawać i nazywać emocje, rozumieć ich znaczenie i rolę oraz korzystać z ich siły dla dobra własnego i innych

przedmiotów znajdujących się na półkach seminaryjnej „złotej komnaty”. Nasze codzienne życie przeplatane jest uniwersyteckimi wykładami, nauką, modlitwami, rozmowami, spotkaniami

i pracą. Wszystko po to, byśmy mieli odpowiednie umiejętności oraz najlepsze warunki do wcielania w życie nauk, które pozostawił nam Chrystus.

Kl. Witold/SAI



Fundator Zbigniew Zelmański (drugi od prawej) z przedstawicielami Komitetu Fundacyjnego oraz środowiska kombatanckiego

Aleksandra Wojdyło

PAMIĘCI PŁK. KUKLIŃSKIEGO

Znany grudziądzki społecznik Zbigniew Zelmański od kilku lat występuje z inicjatywami upamiętniania wybitnych wydarzeń i postaci z najnowszej historii Polski.

13 grudnia ub.r. w kościele pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu odbyła się uroczystość odsłonięcia i poświęcenia tablicy upamiętniającej płk. Ryszarda Kuklińskiego. Jego patriotyczna postawa ukazała, jak stojąc w obliczu zagrożenia, nie zrezygnować z obranej przez siebie drogi i dostrzec, jak wiele zła mógł wyrządzić komunizm.

W uroczystości wzięli udział m.in. przedstawiciele parlamentu, Urzędu Marszałkowskiego, samorządów lokalnych, organizacji kombatanckich i patriotycznych, szkół oraz poczty sztandarowe. List z Kancelarii Prezydenta Andrzeja Dudy skierowany do Komitetu Fundacyjnego i uczestników uroczystości odczytał Janusz Kołodziejski. Poseł Jan Krzysztof Ardanowski mówił o roli, jaką pułkownik odegrał w ówczesnej historii Polski. Wiceminister Edukacji Narodowej Marzena Drab odczytała list od Jarosława Kaczyńskiego. Podkreśliła znaczenie takich inicjatyw szczególnie dla wychowania patriotycznego młodego pokolenia. W imieniu marszałka woje-

wództwa kujawsko-pomorskiego Piotra Całbeckiego gratulacje na ręce Komitetu Fundacyjnego złożył Krzysztof Pokora. Głos zabrał również inicjator upamiętnienia płk. Kuklińskiego i główny fundator tablicy Zbigniew Zelmański.

Mszę św. sprawował i homilię wygłosił proboszcz ks. Piotr Marchewka MIC. Nawiązując do istoty niedzieli radości, mówił o odczytywaniu na nowo radości płynącej z głębi takiego serca, które potrafi się dzielić z drugim człowiekiem. Święci i błogosławieni pokazują, jak poświęcić się dla drugiego człowieka i być szczęśliwym. – Co zrobić, aby nie przegrać życia? Odpowiedzią na to pytanie jest otwarcie swego serca na Boga i ofiarowanie siebie bliźniemu, podzielenie się wszystkim, co się posiada, materialnym i duchowym – mówił.

Po Eucharystii został zaprezentowany płk Ryszard Kukliński, po czym ks. Marchewka MIC poświęcił tablicę, a delegacje organizacji kombatanckich, szkół i związków zawodowych złożyły kwiaty i zapaliły znicze. Społeczny Komitet Fundacyjny (oprócz wspomnianego głównego fundatora Zbigniewa Zelmańskiego) tworzyli: Władysława Czyż, Renata Kucharska, Janusz Kołodziejski i Adam Ronowski.

Aleksandra Wojdyło

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (111)

DUSZPASTERSTWO I PRACA U PODSTAW

Należał do pokolenia kapłanów, którzy urodzili się, dorastali i wchodzili w dorosłe życie w pruskiej niewoli, marząc o Niepodległej. Przejęty za młodu filomackim hasłem „Ojczyzna, nauka, praca”, jego realizacją wzbogacił swoją posługę w warunkach zaborów, a później w wolnej Polsce

Józef Paszota urodził się 2 grudnia 1874 r. w Stawie w parafii pw. św. Mikołaja w Papowie Biskupim, w gospodarskiej rodzinie Józefa i Antoniny z Wernerów. Kształcił się w gimnazjum chełmińskim, gdzie należał do tajnego Towarzystwa Filomatów. Po maturze w 1893 r. wstąpił do seminarium duchownego w Pelplinie i 25 marca 1897 r. otrzymał święcenia kapłańskie, wśród wyświęconych wtedy diakonów był Konstantyn Dominik, późniejszy biskup sufragan chełmiński, sługa Boży. Ks. Józef rozpoczął pracę jako wikariusz w kaszubskich Skarszewach, później był Tczew i Lębork. W latach 1902-09 administrował parafią w Kłodawie k. Gdańska. Po krótkim wikariacie w Nowej Cerkwi k. Chojnic znów został administratorem parafii – w krajeńskim Wałdowie.

Kaszczorek, Złotoria, Lubicz

W 1912 r. objął po ks. Janie Santowskim, z „instytucją kanoniczną” na probostwo 20 stycznia 1914 r., rozległą parafię pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Kaszczorku. Zamieszkiwały ją rody rybaccie, flisackie, rolnicze, Niemcy luteranie w Grabowcu, Kopaninie i Silnie. Parafialny Kaszczorek przewyższał liczbą mieszkańców Złotoria i Lubicz Dolny (zwany Toruńskim). W Złotorii był kościół zbudowany w 1904 r., ale w tysięcznym Lubiczu kapliczka w salce szkoły powszechnej mogła pomieścić najwyżej 80 osób. Troską proboszcza było postawienie tutaj kościoła, jednak budowę zdołał rozpocząć dopiero w 1927 r. 2 la-



Ks. Józef Paszota (1874 – 1948) z parafianami z Kaszczorka

ta później w Lubiczu erygowano parafię, a pierwsze nabożeństwo w nowo zbudowanej świątyni odprawiono 26 listopada 1933 r. Wtedy w Kaszczorku kończyła się posługa ks. Paszoty dotkniętego chorobą.

W ciągu 22 lat przeprowadził remont gotyckiego kaszczorskiego kościółka, odnowił dzwony. Dla kościoła w Złotorii ufundował w 1923 r. sygnarek (zrabowany przez Niemców w czasie okupacji). Obejmował patronatem powołane przez poprzedników Bractwa Żywego Różańca, Trzeźwości i Apostolstwo Modlitwy, zakładał nowe stowarzyszenia: Bractwo Czcii Najświętszego Sakramentu, Dzieło Rozkrzewienia Wiary i Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej i Męskiej.

W filomackim duchu

Ks. Paszota od 1902 r. należał do Towarzystwa Naukowego w Toruniu i wspierał je finansowo. W 1905 r. wstąpił do patrio-

tycznego stowarzyszenia „Straż”. Jesienią 1918 r. włączył się do zainicjowanej przez Rady Ludowe akcji organizowania kursów języka polskiego. 12 stycznia 1919 r. urządził w Złotorii wiec z udziałem 400 osób, podczas którego odczytano petycję podpisaną przez wszystkich rodziców parafii z żądaniem nauczania religii po polsku i wprowadzenia lekcji języka polskiego oraz powzięto rezolucję wyrażającą protest przeciw niemieckim planom rewizji w domach prywatnych, aresztowań działaczy narodowych, likwidacji polskich stowarzyszeń, zakazu organizowania zebrań. 19 stycznia 1920 r. nazajutrz po wkroczeniu żołnierzy gen. Hallera ks. Józef odprawił w Złotorii Mszę św. dziękczynną.

W Polsce odrodzonej współpracował m.in. z kółkiem rolniczym i strażą pożarną. W 1922 r. przystąpił do Bractwa Pomorskiego działającego m.in. na rzecz „pracy koła kultury polskiej na Pomorzu” i opieki nad uczącą się

młodzieżą. W prasie znajdujemy adnotacje o jego udziale w zbiorach na cele charytatywne, społeczne i religijne oraz w akcjach obywatelskich, jak uczczenie twórczości Henryka Sienkiewicza. W 1930 r. otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

W 1934 r. przeszedł na emeryturę. Mieszkał w Toruniu przy ul. Rybaki 51, później przy Studziennej 21. W czasie okupacji uniknął aresztowania. Po wojnie mianowany radcą duchownym, mimo częściowego paraliżu pomagał w pracy duszpasterskiej w kościele pw. św. Jakuba. Zmarł 28 grudnia 1948 r. Jego mogiłą na cmentarzu św. Jakuba od 2005 r. opiekują się uczniowie Szkoły Podstawowej nr 27 z Kaszczorka (obecnie dzielnicy Torunia) i pod kierunkiem nauczycielki Beaty Wilmanowicz z rodu od pokoleń mieszkającego w Kaszczorku odwiedzają grób proboszcza swoich pradziadków ze światłem, kwiatami i modlitwą.

Wojciech Wielgoszewski

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85